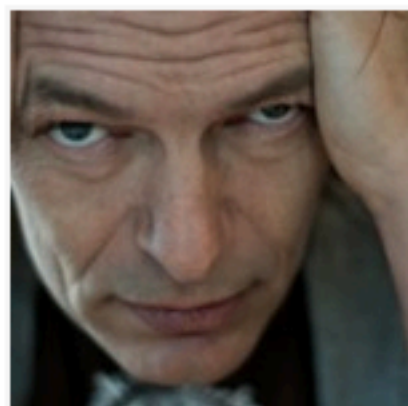

De stem van Van der Heiden: Ab klonk

Door: [Peter van der Heiden](#), 14:53, 2 september 2010

Wat een soap! Half Nederland zat de afgelopen dagen aan de buis gekluisterd naar een deur te kijken. Niet zomaar een deur, maar dé deur. De deur die maar niet open wilde gaan, of hooguit even om 'handen wassers' er snel uit te laten of kroketten erin. De deur van de CDA-fractiekamer. Een stilleven zoals Rembrandt het nooit heeft kunnen maken. Het leverde zelfs een – niet eens al te slechte – Seth

Gaaijkema-grap van Rouvoet op. Hij twitterde: 'Is er al een deurbraak?' Gereformeerde humor, altijd leuk.

Het was die andere refo die de knuppel in het hoenderhok had gegooid. Ab Klink, mede-onderhandelaar, constateerde dat met de PVV niet geloofwaardig samen te werken viel. Weliswaar onderschrijft Wilders het concept-regeerakkoord van VVD en CDA, maar vanuit tegenovergestelde motieven. Waar het CDA strengere eisen aan de inburgering wil stellen om de integratie te verbeteren, ziet Wilders het alleen maar als middel om de tsunami van moslims te stoppen. En dat zou hij 'voluit op het orgel' (waar is het harmonium gebleven, Ab?) naar buiten brengen.

Ik kon een welgemeend 'Oja, joh?' niet onderdrukken. Na weken van onderhandelingen constateert Klink dat de PVV andere motieven heeft dan zijn eigen partij. En gaandeweg kwam hij nog ergens achter: de kans zou groot zijn dat de beoogde coalitie over een erg smalle meerderheid beschikt in de Tweede Kamer. Je kunt toch wel merken dat de man directeur is geweest van het wetenschappelijk instituut van het CDA! Drie maanden na de verkiezingsuitslag heeft ook de beoogd fractievoorzitter van het CDA door dat er maar maximaal 76 zetels inzitten. Hulde!

Klink concludeerde: politieke samenwerking met de PVV is geen begaanbare weg, en onderstreepte dat nog eens met de opmerking dat dat zijn definitieve conclusie is. Als onderhandelaar dan wel, want evenzogoed gaat hij na twee dagen masseren akkoord met voortzetting van de onderhandelingen voor dit kabinet. Nu blijkt het voor hem als *onderhandelaar* een onbegaanbare weg geweest te zijn, als *fractielid* kan hij best nog een eindje mee. Da's het mooie van het CDA: soms heb je zo'n calvinistische oprisping van principes, maar er wordt altijd wel weer een paapse oplossing gevonden. En dan was Bos een draaikont...